

Boss Là Nữ Phụ

Chương 383 : Chương 385: Tình triền thanh mai (36)

“Em thật sự không biết.” Thời Sinh nâng mặt của Úc Tử lên, để anh ấy nhìn thẳng vào mắt mình, “Ai biết sợi dây thần kinh nào của anh ta không ghép đúng, lần sau em giết anh ta được không?”

Úc Tử nhìn cô chằm chằm mấy giây, đưa tay ôm chặt cô, cầm dưới cọ cọ vào đỉnh đầu cô, “Đừng rời xa anh.”

“Ừm.” Người Thời Sinh quệt một cái, vì vừa nãy anh đã làm dạo đầu, rất dễ vào.

Người Úc Tử cứng lại, có chút phần nộ cắn vào vai cô, “Em không để tâm anh một chút nào.”

Thời Sinh: “...” Sao lại không để tâm anh chứ, lật bàn.

Anh đừng có vô lý gây sự, có tin ông cưỡng hiếp anh không.

Úc Tử gây khó dễ, không để Thời Sinh làm, cuộn mình lại thành tổ kén.

Thời Sinh lay mấy cái, không lay động được, không biết nói gì nhìn trời.

Kịch bản này không đúng.

“Úc Tử... em lạnh...”

Úc Tửu đưa tay sờ sờ đầu giường, cầm điều khiển từ xa ấn đien cuồng về phía điều hoà.

Thời Sinh: "..."

"Em đói."

Úc Tửu do dự giây lát, yên lặng xuống giường, cầm áo ngủ mặc lên, ra ngoài.

Đợi khi anh bung mì về, phát hiện chần trên giường không thấy nữa.

Thời Sinh mặc áo ngủ ngồi cạnh giường, chơi điện thoại của cô.

Anh kéo chiếc ghế tới, đặt trước mặt cô, "Ăn đi."

Thời Sinh nhìn mì, lại nhìn Úc Tửu, khuôn mặt thâm oán hận, "Muốn ăn anh."

"Ăn mì trước."

"Ăn rồi có cho ngủ không?"

Khoé miệng Úc Tửu hơi giật, không biết làm sao: "Em cầm chần đi rồi, anh còn có lựa chọn sao?"

Thời Sinh lúc này mới ôm bát sục sục soạt soạt giải quyết.

...

Úc Tửu mấy ngày nay tâm trạng luôn không tốt lắm, khi không có việc gì luôn thích nắm tay Thời Sinh.

Giống như hễ anh buông tay cô ấy sẽ biến mất vậy.

Úc Tửu rất không có cảm giác an toàn.

Thời Sinh chỉ có thể đem theo anh mọi lúc mọi nơi.

Giống như Diêu Tâm nói.

Trang sức tùy thân.

Điện thoại của Dương Hoài Nhân đến muộn hơn Thời Sinh tưởng tượng.

Không hổ là lão hồ ly, rất biết nhẫn nại.

Ông ta hẹn Thời Sinh gặp mặt, nhưng địa điểm hẹn lại là một nơi chính thức, nơi mà có nhiều người thân phận địa vị siêu cao.

Lão hồ ly!

Thời Sinh đem theo Úc Tửu tới chỗ hẹn. Đây là một buổi đấu giá của chính phủ, người tới đều là công ty lớn tập đoàn lớn.

Thời Sinh, tổng tài mới nhậm chức của tập đoàn Thịnh Thế và Úc Tửu thái tử gia của tập đoàn HK này, vừa xuất hiện đã gây chú ý cho toàn thể mọi người.

“Cô bé của Thịnh Gia này rất lợi hại. Tập đoàn lớn như vậy, bị cô ấy trị cho ngoan ngoãn vâng lời.”

Có người xem trọng, đương nhiên cũng có người không xem trọng, coi thường chế giễu, “Cô ta dùng đều là thủ đoạn bạo lực, dù hiện giờ trị cho ngoan ngoãn, sau này cũng sẽ xuất hiện mặt trái.”

Có người hòa theo, “Các người nghe ai nói quản lý công ty dùng thủ đoạn bạo lực chưa? Cô ta hoàn toàn không coi pháp luật ra gì, cũng không biết những người bị cô ta đánh đó vì sao không tố cáo cô ta.”

“Cái này anh không biết sao? Người ta cầm không ít tiền, hơn nữa những người đó nhìn bị đánh rất thảm, thực ra không có việc gì cả, tố cáo cũng vô dụng, cô bé này không phải kẻ ngốc.”

“Cũng lạ, biến động lớn như vậy của tập đoàn Thịnh Thế, luân chuyển vốn lại không có chút vấn đề gì.”

“Ông coi thái tử gia của HK người ta là đồ trang trí sao?” Tài lực của HK không thể coi thường.

Tiếng xì xào khắp xung quanh, lại thêm vài phân quan sát Thời Sinh.

Dù nói là thừa kế gia nghiệp, nhưng tuổi còn trẻ đã có thể nắm được một tập đoàn, đây không phải là thứ ai cũng có thể chơi được.

Buổi đấu giá rất nhanh bắt đầu. Những người này đều là có chuẩn bị mà tới. Thời Sinh đến chủ đề đấu giá lần này còn không biết, đương nhiên không quan tâm nội dung.

“Lão hồ ly này lại giấu rất sâu, đến mặt cũng không lộ.” Thời Sinh dựa vào Úc Tửu, cười lạnh nhìn người đang diễn thuyết trên bục.

Úc Tửu vỗ lưng cô động viên.

Cho tới khi buổi đấu giá kết thúc, Thời Sinh cũng không gặp Dương Hoài Nhân.

Dám chơi cô như vậy, Dương Hoài Nhân đã bị Thời Sinh kéo vào danh sách đen phải giết.

Thời gian này, đã có di động, Thời Sinh chuẩn bị cùng Úc Tửu về nhà, lại nhận được điện thoại của Diêu Tầm.

Chỗ Diêu Tầm hơi ồn, Diêu Tầm nói chuyện còn lộn xộn. Cách điện thoại, Thời Sinh đã ngửi thấy một mùi rượu nồng nặc.

“Cậu ở đâu?” Thời Sinh kiên nhẫn hỏi.

“Đừng kéo tôi... tôi không uống nữa...” Diêu Tầm hình như đang nói chuyện với người bên đó, “Tôi... tôi... đã nói tôi không uống nữa, choang... rầm...”

Bên đó đột nhiên hỗn loạn, Thời Sinh nhíu mày, tiếng của Diêu Tầm cũng không còn vang lên nữa, sau vài giây điện thoại truyền tới tiếng

máy bạn.

Đợi Thời Sinh gọi lại, đóng máy.

“Anh phải người đi tìm, đừng sốt ruột.” Úc Tửu gọi điện thoại cho người của anh.

“Ừm, có lẽ là loại chỗ như quán bar KTV...” Úc Tửu miêu tả một lượt ngoại hình của Diêu Tầm, “Tốc độ nhanh chút.”

Sắc mặt Thời Sinh bình tĩnh đi ra ngoài, giở danh bạ điện thoại, gọi cho trường học của Diêu Tầm.

Úc Tửu gác điện thoại đi theo, chỉ nghe thấy cô nói một tiếng cảm ơn.

Thời Sinh từ chỗ bạn học của Diêu Tầm biết quán rượu cô ấy đang uống. Úc Tửu phải người của anh tới trước, đợi khi Thời Sinh tới, cả quán rượu đều đã bị người vây bên ngoài.

“Cậu chủ, cô Thịnh.” Người đàn ông râu quai nón từ bên trong đi ra, “Người không sao, chỉ là uống nhiều quá.”

Đèn của quán rượu toàn bộ bị người ta mở, lúc này sáng trưng.

Thời gian còn hơi sớm, khách kỳ thực không nhiều, cho nên quán rượu không loạn lắm.

Người phụ trách quán rượu run lấy bầy đứng ở quầy bar.

Thời Sinh nhìn anh ta một cái, đi về phía một chiếc ghế sofa bị người đàn ông mặc vest vây lấy.

Những người đó thấy Thời Sinh tới, lập tức tránh ra.

Diêu Tắm ngủ trên ghế, khuôn mặt đỏ rực, quần áo trên người hơn lộn xộn, may mà đều hoàn chỉnh.

“Cậu chủ, sự việc là thế này.” Người đàn ông râu quai nón đã báo cáo hết tình hình sự việc.

Úc Tửu như có tâm tư nhìn về hướng Thời Sinh, “Nói như vậy, đây là cách thức kinh doanh của họ?”

“Có lẽ vậy, họ đưa học sinh vào trước, chụp ảnh uy hiếp. Những sinh viên này căn bản không có cơ hội phản kháng.” Trên mặt râu quai nón có chút ghét bỏ.

Dù họ làm ở khu vực đen, nhưng loại việc này cậu chủ chưa từng làm. Người bên dưới của họ cũng nhiều nhiều ít ít đều theo sở thích của cậu chủ.

“Lần này động tới Diêu Tắm, Diêu Gia không ra mặt, Tiểu Hạ cũng không thể không quản. Anh đi kiểm tra xem phía sau có những ai.” Úc Tửu dặn dò người đàn ông râu quai nón.

“Vâng.”

“Không cần tra nữa, là Dương Hoài Nhân.” Thời Sinh ôm Diêu Tắm tới,

đưa cô ấy cho người đàn ông râu quai nón, “Đưa cô ấy về nhà tôi trước.”

Thời Sinh sớm đã điều tra được việc này, nhưng cô kiềm chế không hành động, không ngờ lại động tới Diêu Tắm.

“Người đưa Diêu Tắm tới đang ở đâu?”

Người đàn ông râu quai nón đón Diêu Tắm, nhìn căn phòng bên cạnh, “Người cùng tới với cô Diêu tôi đã chốt ở trong đó rồi.”

Thời Sinh bảo người đàn ông râu quai nón đi trước, lôi những người này ra hỏi.

Những người này đều là học sinh, phần lớn đều là đi theo tới chơi, Diêu Tắm xinh đẹp thông minh, thành tích dù không tốt, nhưng nhân duyên tốt, khá nổi tiếng ở trường học, bị người ta đổ ky, mới bị lừa tới đây.

Nếu không phải Diêu Tắm gọi cuộc điện thoại đó cho Thời Sinh, có lẽ giờ cô ấy đã bị người ta đưa tới giường của gã đàn ông nào đó rồi.

LINK Truyện:

Boss Là Nữ Phụ <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/boss-la-nu-phu-2785344.html>

LINK Chương này:

Chương 385: Tình triền thanh mai (36) <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/boss-la-nu-phu-2785344/chuong-383.html>